

Nataan condamnă pe David

Text biblic : 2 Samuel 12:1-9,13-15

Versetul de aur

Natan a zis lui David: "Tu ești omul acesta! 2 Sam 12:7a

Introducere

La data lecției de astăzi, armata israelită lupta împotriva amoniților (990 BC) - Geneza 19:38; Deut 2:19. Cu un bun conducător de armată, un rege ar putea rămâne acasă. Acest om al regelui David a fost Ioab (2 Sam 8:16). Cu toate că nu ara un om perfect (Cap 3:30), Ioab era un războinic puternic și nemilos. Într-o zi spre seară pe când David se plimba pe acoperișul casei a văzut o femeie foarte frumoasă scâldându-se. Pe femeie o chema Bat-Șeba și era nevasta lui Urie - hetitul. Observația regelui David despre Bat-Șeba s-a transformat rapid în poftă trupească. El a ajuns să se culce cu ea, ceea ce a dus la însărcinare (2 Samuel 11: 5). Povestea se complică și Urie în loc să se ducă la soția lui se duce la luptă, fără să știe că în acest fel soarta lui va fi pecetluită. După moartea lui Urie, David a luat pe Bat-Șeba ca soție.

Contextul lecției

I. Povestea celor doi bărbați (2 Samuel 12:1-6)

A. O soartă contrastantă (v 1-3)

Nu se știe nimic despre profetul Nataan în afară de ceea ce este consemnat în domnia lui David (2 Samuel 7; 1 Regi 1; 1 Cronici 29:29). Profetii au existat în istoria Israelului înainte de a avea regi, dar numărul și rolul lor par să fi crescut după ce au cerut să aibă împărați. Adevărații profeti au fost chemați direct de Domnul (Ieremia 7:1-8). Printre rolurile lor importante a fost să țină sub control autoritățile civile din Israel (1 Samuel 13: 11-14; 1 Regi 21:17-29). Profetul Natan a demonstrat respect față de unsul Domnului și frică de Domnul care l-a determinat să fie involvat într-o misiune care se putea solda cu moartea. Nataan putea să-i vorbească direct lui David, dar a preferat să spună o metaforă despre doi oameni, dintre care unul era bogat iar celălalt sărac.

B. Nedreptate flagrantă (v.4)

Probabil că omul bogat prin confiscarea mielului de la omul sărac dorea să arate autoritatea lui. Nimeni care ar auzi această istorisire nu poate crede că omul bogat a făcut ce este bine.

C. Un verdict crud (v 5-6)

Diferența de poziție socială dintre cei doi bărbați, împreună cu acțiunea fără inimă a omului bogat, au făcut ca vinovăția omului bogat să fie îngrozitor de clară. Instinctul inițial al lui David ca judecător a fost să-l pedepsească cu moartea pe omul bogat pentru ceea ce a făcut, dar realizând că această pedeapsă a fost prea mare pentru luarea unei oi el a dat un verdict mai realist. David nu și-a dat seama că prin aceasta el și-a tăiat craca de sub picioare.

II. Spune regelui (2 Samuel 12:7-9)

A. Tu ești cel vinovat (v 7a)

Această conversație cu David a avut loc cam la câteva luni după ce a luat-o de nevastă și la timpul când s-a născut fiul său. David a uitat probabil ceea ce a

făcut, dar Dumnezeu a toate știutorul nu a uitat.

B. Tu ești cel binecuvântat (v 7b-8)

Nataan amintește lui David toate binecuvântările pe care le-a primit de la Dumnezeu.

C. David disprețuiește cuvântul Domnului (v 9)

David a încălcat poruncile fundamentale împotriva râvnirii, adulterului și crimelor (Exod 20: 13-14, 17). Nataan amintește pe Bat-Șeba ca nevasta lui Urie, nu pe numele ei, subliniind prin aceasta că era nu a fost a lui.

III. Mișcat peste măsură (2 Samuel 12:13-15)

A. Mărturisirea lui David (13a)

David nu a oferit nicio scuză pentru fapta lui și nici nu l-a atacat pe Nathan pentru că l-a denunțat. În schimb, a mărturisit adevărul îngrozitor în cel mai simplu limbaj: „Am păcătuit împotriva Domnului”. Odată cu această recunoaștere a păcatului, David începe în sfârșit să se ușureze. El simțise greutatea păcatului său în oasele sale (Psalmul 32: 3-4). Mărturisirea păcatului a fost primul pas pe calea către iertare pentru David și tot așa este și pentru noi (1 Ioan 1: 9).

B. Mila Domnului (v 13b)

David a meritat să moară pentru crimele sale (2 Samuel 12:5), dar Domnul s-a arătat încă o dată a fi milostiv, milostiv și iertător de încălcarea legii și păcat (Exodul 34: 6-7). Chiar și așa, David avea să experimenteze pedeapsa și consecințele pentru relele făcute.

C. Consecințele pentru păcat (v 14-15)

Ca și rege el a dezonorat pe Dumnezeu și pe el însuși. Moartea nevinovatului său fiu a fost o pedeapsă mare pentru David. Moartea sa împreună cu consemnarea profeției lui Nathan ar fi dovezi concrete pentru israeliți că Domnul a văzut păcatul lui David și l-a luat în serios. Acest exemplu i-ar determina, în mod în cel mai fericit caz, să-și ia în serios propriile păcate, știind că Dumnezeu nu și-a cruțat nici măcar regele ales de la disciplină.

CONCLUZII

Istorisirea despre David trebuie să ne avertizeze împotriva unor astfel de atitudini. Păcatele noastre au consecințe în viața altora. Iar păcatele pe care le ignorăm, în loc să le mărturisim, ne împietresc inimile la alte păcate, făcându-ne complice la răutatea altora.

Tendința de a abuza de propria noastră influență trebuie ținută constant sub control. Trebuie să fim dispuși nu numai să îi tragem pe alții la răspundere, ci și să ascultăm când frații și surorile fac același lucru cu noi. Procedând astfel, vom împlini cuvintele lui Hristos: „scoate întâi bârna din ochiul tău, și atunci vei vedea deslușit să scoți paiul din ochiul fratelui tău” (Matei 7: 5).

Ce trebuie să memorăm: Mărturisește-ți păcatul și întoarce-te la Dumnezeu